

Benoît Piéron

BENOÎT PIÉRON, Production image (2023),
commissioned and produced by Chisenhale Gallery,
London, courtesy of the artist

Benoît Piéron vindt in ziekte een vorm van subversieve inspiratie. Als kind werd hij via een besmette bloedtransfusie blootgesteld aan hiv/aids; als volwassene overleefde hij kanker. Piérons traumatische opnames in het ziekenhuis bepalen zijn kunst. Het duidelijkst komt dat tot uiting in zijn herhaalde gebruik van pastelkleurige ziekenhuislakens. In *Slumber Party*, zijn tentoonstelling bij Chisenhale Gallery, zijn deze lakens samengevoegd tot een fragiel ogend baldakijn dat in een hoek van de ruimte staat opgesteld. Ze worden ondersteund door een buitenmaatse houten tafelpoot en vormen zo een reusachtige versie van de fortin die we met behulp van dekens bouwden als kind, toen sommigen van ons met hun vrienden pyjamafeestjes hielden, als we het geluk hadden niet ziek te zijn. Op de vloer tollen een reeks noodlampjes met verschillende snelheden. Op sommige lakens zijn vlekken te zien, sporen die patiënten hebben achtergelaten en die de wasserij van het ziekenhuis er niet helemaal uit heeft kunnen verwijderen. 'Het materiaal is geladen', zegt Piéron. 'Dit is niet mijn stem. Het zijn de vorige gebruikers van de lakens

die spreken.' Piéron heeft het ook over zijn artistieke schatplichtigheid aan Félix González-Torres, die aan aids overleed en zijn ziekte vastlegde in zijn kunst. Er is een gedeelde lichtheid in de manier waarop beide kunstenaars deze ernstige onderwerpen behandelen: Piérons luchtige installatie van stof en licht weerspiegelt Gonzalez-Torres' elegante gebruik van gordijnen en lichtshows, zijn foto's van vogels in volle vlucht. Een opgezette vampiervleermuis met de naam Monique bewaakt de ingang van de galerie, als een schattige maar sinistere schildwacht in de bekende pastelkleuren. Aan de binnenkant van een van haar oren zijn in stof gedrukte woorden zichtbaar: FOR HOSPITAL USE ONLY. Gelukkig gehoorzaamde haar maker niet aan die richtlijn en hergebruikte hij het materiaal voor een van zijn kleine subversieve daden tegen zowel de instelling als de ziektes die er huizen. (Joseph Clift)

Benoît Piéron, *Slumber Party*, tot 12 november 2023,
Chisenhale Gallery, Londen, chisenhale.org.uk

TICK TACK
Antwerpen

Metahaven

METAHAVEN, *DAO (Governed by Tulips)* [Bus seats],
2023, borduurwerk op busstoelstof, 20 x 30 cm,
foto We Document Art

Het Amsterdamse Metahaven is het geesteskind van Vinca Kruk en Daniel van der Velden. Hun onderzoeks- en designstudio timmert al meer dan tien jaar aan de weg en staat bekend voor zijn vooruitstrevende en interdisciplinaire benadering van politieke en sociale kwesties waarbij ze voornamelijk aan de slag gaan met film en design. Zo was hun werk al te zien in solo-exposities in onder meer het ICA in Londen en MoMA PS1 in New York. Met *Autopoiesis* in het Antwerpse TICK TACK brengen ze voor de eerste maal een solotentoonstelling op Belgische grond.

De expositie draait rond het idee van 'autopoiesis', een concept dat in het begin van de jaren 70 werd geïntroduceerd door de Chileense biologen Francisco Varela en Humberto Maturana en zoveel betekent als 'zelfcreatie': wanneer onder de juiste omstandigheden alle componenten van een bepaald biologisch systeem aanwezig zijn, kan dat systeem 'vanzelf' worden gevormd. In hun expo spelen de leden van Metahaven met deze idee van zelfcreatie door aan de hand van film en tastbare werken

in textiel de constante, onderlinge verbondenheid tussen het kenvermogen en het voelen te benadrukken. Met hun samenbrengen van digitale esthetiek en weef- en borduurwerken — waarvan er enkele speciaal voor deze tentoonstelling werden gemaakt — wil Metahaven een autopoiesis teweegbrengen. Door de grenzen tussen verschillende ervaringsmodi, tussen het virtuele en het tastbare te doorbreken kan een nieuw, organisch ervaringsstelsel ontstaan. Gedurende de tentoonstellingsperiode zal ook een herwerkte scène uit hun film *Capture* (2021) worden vertoond, een film waarin speculatieve en poëtische verhalen kruisen met wetenschappelijke en filosofische vraagstukken, verbindingen die weer nieuwe mogelijkheden doen ontluiken. Dit filmwerk biedt op die manier de cinematografische tijdsbasis waartegen de autopoiesis zich kan ontplooiën. (Frederik Thys)

Metahaven, *Autopoiesis*, tot 28 oktober 2023,
TICK TACK, Antwerpen, ticktack.be